

ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ

ke dni 4. listopadu 2003

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - or. angl.*

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že hodlá vyloučit použití řízení uvedeného článku 9, odstavce 1, písmene a) Úmluvy.

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 pojem „státní občan“ bude pro účely této Úmluvy označovat albánské občany, osoby bez státní příslušnosti bydlící na území Albánie a osoby, které mají dvojí občanství, je-li jedno z nich albánské.

Článek 10k 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzené osoby a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do albánštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

ANDORRA*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 13. července 2000 - or. fr.*

Článek 3

Andorské knížectví v souladu s článkem 3, odstavcem 3 prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1. b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Andorské knížectví v souladu s článkem 3, odstavcem 4 prohlašuje, že pojem „státní občan“ označuje jakoukoliv osobu, která byla v okamžiku spáchání skutku podle *lei qualificada* [zákona, který musí být přijat kvalifikovanou většinou] o andorském občanství andorským občanem.

Článek 5

Andorské knížectví v souladu s článkem 5, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání budou odesílány a přijímány Ministerstvem zahraničních vztahů.

Článek 17

Andorské knížectví v souladu s článkem 17, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do katalánštiny, španělštiny či francouzštiny.

ARMÉNIE*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 11. května 2001 - or. angl.*

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že pojem „státní občan“ se bude pro účely této Úmluvy vztahovat k jakékoliv osobě, jež byla v okamžiku spáchání trestného činu občanem Arménské republiky.

Arménská republika však může svolit k předání odsouzené osoby, jež v okamžiku spáchání trestného činu arménským občanem nebyla, byla-li arménským občanem v okamžiku žádosti o předání.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzených osob a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do arménštiny, jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo do ruštiny.

ÁZERBAJDŽÁN*Výhrada a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2001 - or. angl.**Výhrada*

Článek 4

Ázerbajdžánská republika tímto prohlašuje, že postup upravený v článku 4, odstavci 5 Úmluvy bude použit v případech, kdy bude v souladu s vnitrostátním právním řádem.

Prohlášení

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že zcela vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1. b Úmluvy.

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“, pokud jde o Ázerbajdžánskou republiku, označuje osoby uvedené v článku 52 ústavy Ázerbajdžánské republiky.

Článek 5

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že pro styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude využívat Ministerstvo spravedlnosti a diplomatickou cestu.

Článek 12

V souladu s článkem 12 Úmluvy Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že rozhodnutí o milostech a amnestiích odsouzených osob, předaných Ázerbajdžánskou republikou, musí být schválena příslušnými orgány Ázerbajdžánské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 7 Úmluvy Ázerbajdžánská republika požaduje, aby byla informována o všech průvozech odsouzených osob přes své území.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být předávány ve francouzštině či angličtině a opatřeny překladem do ázerbajdžánštiny.

BAHAMY*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 12. listopadu 1991 - or. angl.*

Článek 3

V souladu s ustanovením článku 3, odstavce 4 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3, odstavec 1.a) označuje osoby

s bahamským občanstvím či osoby, které mají na území Společenství Bahamských ostrovů trvalý pobyt.

Článek 3 a 9

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že se zřetelem k tomuto článku a pokud se článku 9, odstavce 1 týká, vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b Úmluvy v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 5

V souladu s ustanoveními článku 5, odstavce 2 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že ústředním orgánem, který bude odesílat a přijímat žádosti je:

Attorney General (Nejvyšší státní zástupce)
Post Office Box N-3007
Nassau
The Commonwealth of the Bahamas

Společenství Bahamských ostrovů dále prohlašuje, že v souladu s ustanoveními článku 5, odstavce 3 uznává právo kterékoliv strany požadovat, aby sdělení a právní dokumenty související s žádostmi a odpověďmi byly doručovány diplomatickou cestou.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 2 Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné dokumenty musí být opatřeny překladem do anglického jazyka.

Prohlášení obsažené v dopise velvyslance Bahamských ostrovů ve Spojeném království ze dne 25. března, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 1. dubna 1992 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy tímto vláda Společenství Bahamských ostrovů mění prohlášení učiněné v okamžiku uložení listiny o přistoupení, pokud jde o vymezení pojmu „státní občan,“ (článek 3, odstavec 1.a.).

Vláda Společenství Bahamských ostrovů nyní prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3, odstavec 1) označuje občana Bahamských ostrovů nebo držitele povolení k trvalému pobytu, vydaného na základě Imigračního zákona, jehož manžel je občanem Bahamských ostrovů.

BELGIE

Prohlášení učiněná v den uložení ratifikační listiny 6. srpna 1990 - or. fr.

Článek 3 a 9

Belgie hodlá vyloučit použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 17

Belgie požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo holandského.

BOLÍVIE

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Velvyslanectví Bolívie ze dne 30. dubna 2004, registrované v generálním sekretariátě dne 5 května 2004 - or. fr./šp.

-

Velvyslanectví Bolivijské republiky lituje opožděného

doručení prohlášení k Úmluvě o předávání odsouzených osob, které bylo způsobeno politováníhodným úředním nedopatřením. Velvyslanectví Bolivijské republiky ve Francii uznává, že ustanovení Úmluvy o činění výhrad a prohlášení musí být smluvními stranami respektována, avšak považuje za nutné zdůraznit, že prohlášení byla zformulována bolivijským parlamentem v rámci procedury vnitrostátního schvalování Úmluvy. Parlament je jedinou institucí, které bolivijská Ústava dává oprávnění schvalovat mezinárodní smlouvy této povahy. Prohlášení proto tvoří nedílnou součást parlamentního rozhodnutí.

Článek 3

V souladu s čl. 3 odst. 4 Úmluvy Bolívie považuje za státního občana každou osobu, která má tento status podle Části III Hlavy 1 Politické Ústavy Státu.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 3 Úmluvy Bolívie požaduje, aby byly žádosti o předání a příslušné doklady opatřeny překladem do španělštiny.

Článek 5

V souladu s čl. 5 odst. 3 Úmluvy bude Bolívie pro řízení o žádostech o předání používat Ministerstvo zahraničních věcí a náboženství.

BULHARSKO

Prohlášení učiněná při podpisu 30. září 1993 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.

Články 3 a 9

Bulharská republika prohlašuje, že v souladu se svým současným právním řádem bude používat řízení uvedené v článku 9, odstavci 1.a a článku 10 Úmluvy.

Článek 7

Bulharská republika prohlašuje, že poté, co orgány odpovědné za předání vydají svá rozhodnutí, dotyčná osoba již nemůže vzít svůj souhlas s předáním zpět.

Článek 17

Bulharská republika prohlašuje, že bude požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Změna prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise Bulharska ze dne 7. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 11. března 2002 - or. angl.

Článek 17

Bulharská republika prohlašuje, že bude požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do bulharštiny, nebo v případě jeho absence překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

DÁNSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Dánska ze dne 6. ledna 1987, který byl předán generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 16. ledna 1987 - or. fr.

Článek 3

V souladu s ustanovením článku 3, odstavce 4 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že pojem „státní občan“ (viz článek 3, odstavec 1.a) označuje osoby s dánským občanstvím nebo osoby, které mají na území Dánského království (včetně

Články 3, 9 a 10

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že výkon trestů uložených v cizích zemích bude na území Dánska prováděn podle ustanovení článku 9, odstavce 1.b a článku 11 této Úmluvy o přeměně trestu a že rozhodnutí o přeměně bude mít formu rozsudku. Pokud by však předání odsouzené osoby Dánsku bylo jinak nemožné, dánské Ministerstvo spravedlnosti bude v souladu s článkem 3, odstavcem 3 Zákona č. 323 ze dne 4. června 1986 o mezinárodním výkonu rozsudků atd., oprávněno rozhodnout, že trestu uloženého v cizí zemi bude prováděn podle článku 9, odstavce 1.a a článku 10 Úmluvy o pokračování výkonu trestu. V takovém případě bude zapotřebí přizpůsobit sankci v souladu s ustanovením článku 10, odstavce 2 Úmluvy, přičemž rozhodnutí o přizpůsobení budou mít formu rozsudků.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Dánsko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do dánštiny, jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo do norštiny, švédštiny či němčiny.

Článek 20

Za podmínek článku 20 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že tento text se nebude vztahovat na Faerské ostrovy ani Grónsko.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Dánska ze dne 18. ledna 1988, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 19. ledna 1988 - or. fr.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 se bude Úmluva počínaje 1. květnem 1988 vztahovat na Faerské ostrovy. Od tohoto dne bude Úmluva aplikovatelná v celém Dánském království s výjimkou Grónska.

ESTONSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Článek 17

Estonská republika v souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy prohlašuje, že žádosti a příslušné doklady adresované Estonsku musí být opatřeny překladem do estonštiny nebo angličtiny.

FINSKO

Prohlášení obsažené v dokumentu o přístupu, který byl uložen dne 29. ledna 1987 - or. fr.

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Finsko pod pojmem „státní občan“ rozumí občana vykonávajícího státu nebo cizí státní příslušníky, které mají na území vykonávajícího státu trvalý pobyt.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 musejí být žádosti o předání a příslušné doklady vyhotoveny ve finštině, švédštině, angličtině či francouzštině anebo být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

FRANCIE¹⁾

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 27. dubna 1983 - or. fr.

Výhrada

Článek 23

Francouzská vláda učinila výhradu k článku 23, pokud jde o pravomoc Evropského výboru pro problémy kriminality ve věci smírného urovnávání potíží, které mohou vzniknout při provádění Úmluvy.

Prohlášení

Články 3 a 9²⁾

Francouzská vláda v souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy hodlá ve vztahu k jiným stranám vyloučit použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b.

Články 9 a 10

Francouzská vláda si vyložila odstavec 3 článku 9 nebo odstavec 1 článku 10 tak, že jediné vykonávající stát je oprávněn přijmout, pokud jde o zadrženou odsouzenou osobu, rozhodnutí o odložení a zmírnění trestu a rozhodovat o jakýchkoli dalších prostředcích výkonu trestu, aniž by takový postup mohl být považován za zásadní ovlivnění právní povahy a trvání trestu uloženého soudem odsuzujícího státu.

GRUZIE

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 21. října 1997 - or. angl.

Článek 3

Gruzie prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ označuje osobu, která má gruzínské občanství a osobu, která má na území Gruzie trvalý pobyt.

Články 3 a 9

Gruzie ve vztahu k jiným státům vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1. a v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 17

Gruzie prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musejí být opatřeny překladem do gruzínského, anglického nebo ruského jazyka.

CHORVATSKO

Prohlášení obsažené v listině o přistoupení ze dne 25. ledna 1995 - or. angl.

Článek 3, 9 a 11

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Chorvatská republika prohlašuje, že při provádění vnitrostátních trestů na svém území bude používat řízení v souladu s ustanovením článku

¹⁾ Výhrada byla zrušena dopisem ministra zahraniční věci Francie, který byl předložen stálým zástupcem dne 21. prosince 1999 a zaregistrován v generálním sekretariátě dne 22. prosince 1999 – or. fr.

²⁾ Prohlášení bylo obnoveno při uložení ratifikační listiny dne 11. února 1985 – or. fr.

Článek 10

To však nevylučuje použití řízení uvedeného v článku 10 Úmluvy v případech, kdy jiný vykonávající stát nesouhlasí s použitím řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b a článku 11 a jestliže to vyžaduje dotyčné předání. V takovém případě bude trest přizpůsoben rozhodnutím soudu v souladu s ustanoveními článku 10, odstavce 2 Úmluvy.

Změna prohlášení předaná formou dopisu stálé mise ze dne 27. června 2001, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. června 2001 - or. angl.

Článek 3, 9, 10 a 11

Na základě rozhodnutí chorvatského parlamentu ze dne 6. dubna 2001 mám čest vás informovat, že Chorvatská republika se rozhodla vzít zpět část omezení uvedených v prohlášení, učiněném při uložení listiny o přístupu, a to s cílem rozšířit aplikaci Úmluvy o předávání odsouzených osob ve vztahu k řízením uvedeným v článku 9 odstavci 1.a Úmluvy na odstavce 1 a 2 článku 10.

Chorvatská republika tímto pozměňuje prohlášení učiněné při uložení listiny o přístupu, které nyní zní následovně:

„Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Chorvatská republika prohlašuje, že při provádění cizozemských trestů na svém území bude používat řízení v souladu s ustanovením článku 9, odstavce 1.b a článku 11 Úmluvy.“

To však nevylučuje použití řízení uvedeného v článku 10 Úmluvy v případech, kdy jiný vykonávající stát nesouhlasí s použitím řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b a článku 11 a jestliže to vyžaduje dotyčné předání. V takovém případě bude sankce přizpůsobena rozhodnutím soudu v souladu s ustanoveními článku 10, odstavce 2 Úmluvy, v závislosti na podmínkách předání, a výkon trestu, uloženého v odsuzujícím státě, bude pokračovat.

Při použití řízení uvedeného v článku 10, odstavci 1 nebo článku 10, odstavci 2 Úmluvy může Chorvatská republika - v souladu s podmínkami předání, stanovenými odsuzujícím státem - rozhodnout, že svá práva uvedená v článku 12 Úmluvy nebude vykonávat bez souhlasu odsuzujícího státu.“

IRSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 31. července 1995 - or. angl.

Výhrada

Článek 3

Irsko při rozhodování o žádostech o předání do Irska, s ohledem na stav obsazenosti věznic:

a) si vyhrazuje právo omezit převis předání do země vůči předáním ze země, se zřetelem k dostupnosti vězeňských prostor;

b) bude jako hlavní kritérium posuzovat, jak úzké jsou vazby žadatele k Irsku.

Prohlášení

Článek 3

Pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ označuje, pokud se týče Irska, irského občana nebo jakoukoliv osobu, jejíž předání Irsko považuje za případné s ohledem na úzké vazby této osoby k Irsku.

Irsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9, odstavce 4 je Irsko oprávněno postupovat podle Úmluvy v souvislosti s osobami, zadržovanými ve zdravotnických zařízeních či jiných institucích na základě rozhodnutí, vydaných soudy v rámci trestního řízení.

ISLAND

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise, která byla předána generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 6. srpna 1993 - or. angl.

Článek 3

V souladu s ustanoveními článku 3, odstavce 4 Island prohlašuje, že pojem „státní občan“ (srov. článek 3, odstavce 1.a) označuje pro účely Úmluvy osoby s islandským občanstvím nebo osoby s trvalým bydlištěm na území Islandské republiky.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9, odstavce 4 si Island vyhrazuje právo preventivního zadržení nebo hospitalizace nepřičetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Island požaduje, aby žádosti o předání a příslušné dokumenty byly opatřeny překladem do islandštiny, angličtiny, dánštiny, norštiny nebo švédštiny.

ITÁLIE

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Itálie ze dne 30. června 1989, které bylo předáno generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 30. června 1989 - or. fr.

Článek 3

Podle článku 3, odstavce 4 pojem „státní občan“ ve vztahu k Italské republice pro účely této Úmluvy zahrnuje také osoby s bydlištěm na území italského státu, které nemají občanství žádného státu.

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Italská republika vylučuje použití řízení uvedené v článku 9, odstavci 1.b Úmluvy.

Článek 17

Podle článku 17, odstavce 3 Italská republika požaduje, aby všechny žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do italštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

IZRAEL

Prohlášení obsažené v listině o přistoupení, který byl uložen dne 24. září 1997 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že pojem „státní občan“ se pro účely této Úmluvy vztahuje na jakoukoli osobu, která byla v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem. Izrael však může podle svého uvážení povolit předání do Izraele

v souvislosti s osobou, která v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem nebyla, za předpokladu, že je izraelským státním příslušníkem v okamžiku odeslání žádosti.

Články 3 a 9

Ve shodě s článkem 3, odstavce 3 Úmluvy Izrael prohlašuje, že v souladu s článkem 9, odstavcem 1.a a článku 10 Úmluvy bude výkon cizího rozsudku, ukládajícího trest odnětí svobody nebo výkon zbývající části, pokračovat poté, co izraelský soud rozhodne o výkonu trestu nebo jeho zbývající části na území Izraele.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že je oprávněn postupovat podle Úmluvy v souvislosti s osobami, které byly vzhledem ke svému duševnímu stavu shledány trestně neodpovědnými, a je připraven takové osoby přijímat a starat se o ně v institucích, kde jim bude poskytnuto další léčení.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Izrael požaduje, aby žádosti o výkon rozsudku v Izraeli nebo dokumenty související s takovými žádostmi byly opatřeny překladem do hebrejštiny nebo angličtiny.

JAPONSKO

Prohlášení obsažená v dopise generálního konzula Japonska, stálého pozorovatele Japonska v Radě Evropy, ze dne 17. února 2003, který byl doručen generálnímu sekretariátu při listiny o přístupu 17. února 2003 - or. angl.

Články 3 a 9

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy Japonsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje, ve vztahu k Japonsku, japonského občana nebo „zvláštní osobu s trvalým pobytem“ uvedenou ve „Zvláštním zákoně o imigrační kontrole mezi jinými těch osob, které pozbyly japonské občanství na základě mírové smlouvy s Japonskem“.

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Úmluvy bude styk probíhat diplomatickou cestou s výjimkou naléhavých případů nebo jiných mimořádných situací.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Japonsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do japonštiny nebo angličtiny.

KYPR

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 8. října 1990, který byl zaregistrován na generálním sekretariátě téhož dne - or. angl.

Článek 5³⁾

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 vláda Kypru prohla-

šuje, že styk bude probíhat diplomatickou cestou.

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 14. ledna 1998 - or. angl.

Články 3 a 9

Lichtenštejnské knížectví vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b Úmluvy.

Článek 5

Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, v souladu s článkem 5 odstavcem 3, že ústředním orgánem pro odesílání a přijímání žádostí je vláda Lichtenštejnského knížectví

Článek 6

Lichtenštejnské knížectví má za to, že podle ustanovení článku 6 odstavce 2 musí být ověřena kopie rozsudku opatřená doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Lichtenštejnské knížectví požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady adresované Lichtenštejnskému knížectví, nejsou-li vyhotoveny v němčině, byly opatřeny překladem do tohoto jazyka.

LITVA

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 24. května 1996 - or. angl.

Článek 3

Pro účely Úmluvy Litevská republika pod pojmem „státní občan“ rozumí osobu, která je podle právního řádu vykonávajícího státu jeho občanem

Článek 5

I když Litevská republika přijímá možnost používat při zasilání žádostí o předání a odpovědi způsob styku stanovený v článku 5, odstavci 2 úmluvy, možnost předávání žádostí a odpovědi diplomatickou cestou nevylučuje.

Článek 16

Příslušné orgány Litevské republiky musí být předem informovány o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes její území, a to i v případě, že přistání není plánováno.

Článek 17

Všechny žádosti o předání a příslušné dokumenty týkající se průvozu odsouzených osob přes území Litevské republiky musí být opatřeny překladem do litevštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

LOTYŠSKO

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Lotyšska ze dne 17. dubna 1997, která byla doručena generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 2. května 1997 - or. angl.

Článek 3

Na základě odstavce 4 článku 3 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika stanoví,

³⁾ Prohlášení bylo zrušeno dopisem stálého zástupce Kypru ze dne 2. září 1999, který byl zaregistrován na generálním sekretariátě dne 7. září 1999 – or. angl.

že ve smyslu této Úmluvy se pojem „státní občané“ vztahuje na občany Lotyšské republiky a osoby bez státní příslušnosti, jejichž postavení je upraveno Zákonem o statutu občanů bývalého SSSR, kteří nejsou občany Lotyšska ani žádného jiného státu.

Článek 5

Na základě odstavce 3 článku 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika prohlašuje, že žádosti o předání mají být adresovány Generální prokuratuře Lotyšské republiky.

Článek 17

Na základě odstavce 3 článku 17 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika požaduje, aby žádosti o předání a příslušné dokumenty byly opatřeny překladem do anglického jazyka.

LUCEMBURSKO

Prohlášení doprovázející ratifikační listinu uloženou dne 9. října 1987 - or. fr.

Články 3 a 9

Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že jako vykonávající stát hodlá ve vztahu k jiným státům vyloučit použití řízení uvedené v článku 9 odstavce 1.b.

Článek 17

Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že v souladu s článkem 17.3 Úmluvy požaduje, aby žádosti o vydání a doprovodné dokumenty byly doplněny o překlad do francouzštiny nebo němčiny.

MAĎARSKO

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Maďarska, který byl předán generálnímu sekretariátu v den uložení ratifikační listiny 13. července 1993 - or. angl.

Článek 3

Pojem „státní občané“ při provádění Úmluvy Maďarskem označuje také osoby bez státní příslušnosti, které mají na území vykonávajícího státu trvalý pobyt.

Článek 16

Maďarsko požaduje, aby bylo informováno o průvozech odsouzených osob, prováděných leteckou cestou. Průvoz nebude povolen v případě, že předávaná osoba bude maďarským občanem, v souladu s prohlášením k článku 3, odstavci 4.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v maďarštině, angličtině či francouzštině, musí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků. V případě státu, který k tomuto článku učinil prohlášení, že požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jeho jazyka nebo do jazyka jiného než angličtiny či francouzštiny, však bude Maďarsko na základě vzájemnosti požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady z takových států byly vyhotoveny v maďarštině nebo opatřeny překladem do maďarštiny.

MALTA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 13. května 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. května 1991 - or. angl.

Články 3 a 9

Malta zcela vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1 b.

Článek 9

V případě osoby, jež je na základě soudního rozhodnutí o její nepřičetnosti zadržována ve zdravotnickém zařízení, musí být použitý postup v souladu s ustanovením článku 49, odstavců 4 a 5 Zákona o duševním zdraví z roku 1976.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, nebudou-li vyhotoveny v angličtině, musí být opatřeny překladem do angličtiny.

MAURICIUS

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 18. června 2004 - or. ang.

Článek 20

V souladu s čl. 20 odst. 1 Mauricijská republika prohlašuje, že Úmluva se vztahuje na Mauricijskou republiku, kterou podle § 111 Ústavy Mauricia tvoří ostrovy Mauricius, Rodrigues, Agalega, Tromelin, Cargados Carajos a souostroví Chagos, včetně Diego Garcia.

MOLDÁVIE

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 12. května 2004 - or. angl.

Moldavská republika prohlašuje, že ustanovení Úmluvy budou do doby plného ustavení teritoriální integrity Moldavské republiky prováděna pouze na území ovládaném vládou Moldavské republiky.

Článek 3

V souladu s čl. 3 odst. 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že pojem „státní občané“ zahrnuje státní příslušníky Moldavské republiky, státní příslušníky jiných států či osoby bez státní příslušnosti, kteří mají povolení k pobytu v Moldavské republice.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o předání a související dokumenty musí být opatřeny překladem buď do moldavského jazyka nebo do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy.

NĚMECKO

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce, který byl předán při uložení ratifikační listiny dne 31. října 1991 - or. něm./angl.

Ve shodě s preambulí Úmluvy má Spolková republika Německo za to, že cílem provádění Úmluvy je nejen podpora resocializace odsouzených osob, ale rovněž spravedlnosti. Rozhodnutí o předání odsouzených osob proto bude v každém jednotlivém případě přijímat s ohledem na všechny účely trestu, jež její trestní právo stanoví.

Spolková republika Německo má za to, že Úmluva zakládá práva a závazky pouze mezi smluvními stranami; nároky či subjektivní práva odsouzených osob z nich nevyplývají a Úmluva takové nároky či práva nezakládá.

Článek 3

Spolková republika Německo převezme výkon trestu v souladu s Úmluvou pouze za podmínky, že:

trest byl uložen v soudním řízení, provedeném v souladu s Evropskou úmluvou ze dne 4. listopadu 1950 o ochraně lidských práv a základních svobod a jejích dodatkových protokolů, platných ve Spolkové republice Německo,

neexistuje rozsudek či rozhodnutí s obdobným právním účinkem, vydaný proti osobě stíhané pro stejný trestný čin ve Spolkové republice Německo,

podle zákonů platných ve Spolkové republice Německo výkonu rozsudku nebrání promlčení nebo by v obdobném případě nebránilo

Spolková republika Německo předá výkon rozsudků v souladu s Úmluvou jiným členským státům pouze bude-li mít záruku, že

a) odsouzená osoba bude stíhána, odsouzena či zadržena za účelem výkonu trestu nebo příkazu k zatčení nebo bude podrobena jakémukoli jinému omezení osobní svobody v souvislosti s jiným trestným činem než tím, ohledně něhož dochází k předání, spáchaným před předáním dané osoby, pouze v následujících případech:

aa) dá-li Spolková republika Německo k takovému postupu svůj souhlas

bb) jestliže předávaná osoba neopustila území vykonávajícího státu ve lhůtě 45 dní od posledního propuštění, přestože tak mohla učinit, anebo toto území opustila, nicméně vrátila se zpět

a

b) vykonávající stát nezahájí nové trestní stíhání nebo výkon nového trestu v souvislosti s trestným činem, který byl rozsudek vynesen.

Spolková republika Německo převezme výkon trestu pouze za podmínky, že německý soud prohlásí rozsudek vydaný v odsuzujícím státě za vykonatelný. Při posouzení, zda byly podmínky pro převzetí výkonu naplněny, bude soud vycházet ze skutečností a právních závěrů uvedených v rozsudku.

Pojem „státní občan“ zahrnuje všechny Němce ve smyslu článku 116 odstavce 1 Základního zákona Spolkové republiky Německo.

Článek 4

Spolková republika Německo upustí od informací uvedených v článku 4 odstavci 2 až 4 odstavci 5, dospějí-li příslušné německé úřady k závěru, že žádost o předání je a priori vyloučena. Má za to, že povinnost informovat odsouzenou osobu je dána pouze tehdy, je-li slučitelná s příslušnými ustanoveními vnitrostátního právního řádu a zejména, že odsouzená osoba nemá právo být informována o interních úředních postupech.

Článek 5

Žádosti mohou být odesílány a adresovány rovněž ministrům spravedlnosti spolkových zemí Spolkové republiky Německo.

Článek 7

V souladu se zákony platnými ve Spolkové republice Německo, souhlas nelze vzít zpět.

Článek 8

Orgány Spolkové republiky Německo přijmou opatření pro pokračování výkonu trestu, jakmile odsouzená osoba uprchně z vazby nebo se jakýmkoli jiným způsobem vyhne výkonu trestu poté, co ji převzaly úřady vykonávajícího státu, a před tím, než byl trest vykonán. Tudiž, bude-li

odsouzená osoba nalezena na území Spolkové republiky Německo před uplynutím poloviny trestu, uloženého nebo přeměněného ve vykonávajícím státě, bude pokládána za uprchlou a zadržena za účelem dalšího vyšetřování, s výjimkou případů, kdy vykonávající stát spolu s informacemi uvedenými v článku 15 oznámil i skutečnost, že odsouzená osoba byla podmíněně propuštěna nebo že byl výkon trestu z jiných důvodů přerušen.

Článek 12

S ohledem na federální uspořádání Spolkové republiky Německo a na skutečnost, že spolkové země mají pravomoc rozhodovat v otázkách milostí, vyhrazuje si Spolková republika Německo právo předat výkon trestu podle této Úmluvy jinému členskému státu pouze pod podmínkou, že na základě obecného či ad hoc prohlášení vykonávajícího státu bude milost ve vykonávajícím státě udělena pouze po dohodě s německým orgánem, oprávněným milost udělit.

Článek 16

Spolková republika Německo prohlašuje, že využívá možnosti odmítnout povolit průvoz na základě ustanovení článku 16 odstavce 2.a a b.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v němčině, musí být opatřeny překladem do němčiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Námítka k výhradě obsažená ve verbální nótě stálého zástupce Německa ze dne 21. března 2002, která byla zaregistrována dne 21. března 2002 - or. angl.

Článek 4

Vláda Spolkové republiky Německo přezkoumala výhrady k odstavci 5 článku 4 Úmluvy o předávání odsouzených osob, učiněné ázerbajdžánskou vládou při ratifikaci Úmluvy.

Vláda Spolkové republiky Německo upozorňuje, že výhrada ke klíčovému ustanovení Úmluvy, jež sestává z obecného odkazu na vnitrostátní právo, aniž by specifikovala jeho obsah, nedává ostatním stranám Úmluvy zřetelně najevo, do jaké míry stát, který výhradu učinil, přijal závazky vyplývající z tohoto ustanovení Úmluvy. Výhrada, kterou ázerbajdžánská vláda učinila k odstavci 5 článku 4, proto vyvolává pochybnosti o tom, nakolik Ázerbajdžán hodlá plnit své povinnosti z toho ustanovení Úmluvy.

Z tohoto důvodu považuje vláda Spolkové republiky Německo tuto výhradu za neslučitelnou s předmětem a účelem Úmluvy a vznáší vůči výše uvedené výhradě námítku.

Tato námítka nebrání, aby Úmluvy ve vztahu mezi Spolkovou republikou Německo a Ázerbajdžánem vstoupila v platnost.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažené v dokumentu o přijetí, který byl uložen dne 30. září 1987 - or. angl.

Článek 3

Pokud se týká Nizozemského království, pojem „státní občan“ bude zahrnovat všechny osoby, na které se vztahují ustanovení Zákona upravujícího postavení Moluckých ostrovů ze dne 9. září 1976 (Sbírka zákonů, příkazů a nařízení č. 468), stejně jako cizí občany nebo osoby bez státní příslušnosti, jejichž jediné místo řádného pobytu se nachází

na území Nizozemského království, a které podle prohlášení, které odsuzujícímu státu předloží nizozemská vláda, nepozbyly za podmínek této Úmluvy právo pobytu na území království v důsledku výkonu trestu nebo opatření.

Článek 17

K článku 17, odstavci 3 Úmluvy: doklady předložené Nizozemskému království musí být vyhotoveny v holandštině, francouzštině, angličtině nebo němčině či opatřeny překladem do jednoho ze čtyř výše uvedených jazyků.

Článek 20

Nizozemské království přijímá uvedenou Úmluvu pro území království v Evropě.

Prohlášení obsažená ve verbální notě stálé mise Nizozemí ze dne 12. února 1996, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 28. února 1996 - or. angl.

Článek 17

Doklady určené pro orgány Nizozemských Antil nebo Aruby musí být vyhotoveny v holandštině, angličtině nebo španělštině či opatřeny překladem do jednoho ze tří výše uvedených jazyků.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 Úmluvy vláda Nizozemského království prohlašuje, že působnost této Úmluvy se rozšiřuje na Nizozemské Antily a Arubu.

Prohlášení, které Nizozemské království učinilo dne 30. září 1987,⁴⁾ zůstává v platnosti pro Nizozemské Antily a Arubu.

NORSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 9. prosince 1992 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Norské království bude pro účely této Úmluvy pojmem „státní občan“ označovat osobu, která je občanem vykonávajícího státu, nebo osobu, která má na území tohoto státu bydliště nebo jejíž předání je případně vzhledem k úzkým vazbám, které tato osoba k Norskému království má.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 4 si Norské království vyhrazuje právo využít možnosti předběžného zadržení nebo hospitalizace nepříčetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Norsko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do norského, anglického nebo dánského či švédského jazyka.

Článek 20

Na základě článku 20 Úmluvy Norsko prohlašuje, že Úmluva se bude vztahovat také na Bouvetův ostrov, ostrov Petra I. a Zemi královny Maud.

PANAMA

Prohlášení obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí ze dne 5. května 1999, který byl předán generálnímu sekretariátu při uložení listiny o přistoupení 5. července 1999 - or. anlg./šp.

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“, pokud se týká Panamské republiky, označuje panamské občany, kteří své občanství získali narozením, naturalizací nebo na základě ustanovení ústavy, jak je zakotveno v článku 8 politické ústavy Panamské republiky.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že pro žádosti o předání uvedené v odstavci 1 daného článku bude využívat diplomatické cesty.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

Prohlášení obsažené v dopise charge d'Affairs Panamského velvyslanectví v Bruselu ze dne 18. února 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 18. února 2000 - or. anlg. a šp.

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika určuje jako orgán, odpovědný za přijímání žádostí o předání, jejich zodpovídání a výkon funkcí, stanovených touto Úmluvou, Ministerstvo zahraničních věcí Panamské republiky.

POLSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Polska ze dne 13. února 1995, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 15. února 1995 - or. fr.

Článek 17

Prohlášení učiněné v souladu s článkem 17, odstavcem 3 nebylo nedopatřením oznámeno dne 8. listopadu 1994 při uložení ratifikační listiny.

Vláda Polské republiky chce tento nedostatek napravit.

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 musí být žádosti o předání a příslušné doklady opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy anebo opatřeny překladem do polštiny.

PORTUGALSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 28. června 1993 - or. fr.

Článek 3

Bude-li nutné cizí rozsudek přizpůsobit, Portugalsko v závislosti na věci a v souladu s portugalským právním řádem cizí trest přemění či zkrátí, pokud jeho délka přesahuje maximální délku trestu podle portugalského právního řádu.

⁴⁾ Poznámka generálního sekretariátu – prohlášení zní:

Pokud se týká Nizozemského království, pojem „státní občan“ bude zahrnovat všechny osoby, na které se vztahují ustanovení Zákona upravujícího postavení Moluckých ostrovů ze dne 9. září 1976 (Sbírka zákonů, příkazů a nařízení č. 468), stejně jako cizí občany nebo osoby bez státní příslušnosti, jejichž jediné místo řádného pobytu se nachází na území Nizozemského království, a které podle prohlášení, které odsuzujícímu státu předloží nizozemská vláda, nepozbyly za podmínek této Úmluvy právo pobytu na území království v důsledku výkonu trestu nebo opatření.

Pro potřeby článku 3 odstavce 4 Portugalsko prohlašuje, že pojem „státní občan“ označuje všechny portugalské občany bez ohledu na to, jakým způsobem občanství nabyli.

Portugalsko může souhlasit s předáním cizinců a osob bez státní příslušnosti, které mají obvyklé bydliště na území vykonávajícího státu.

Články 3 a 9

Portugalsko bude v případě, že bude vykonávajícím státem, používat řízení uvedené v článku 9 odstavci 1.a.

Výkon cizího rozsudku bude proveden na základě rozsudku portugalského soudu, který tento rozsudek po přezkoumání a uznání prohlásí za vykonatelný.

Článek 16

Na základě článku 16 odstavce 7 Portugalsko požaduje oznámení průvozu, prováděného letecky přes jeho území.

Odstavec 17

Portugalsko požaduje, aby doklady, uvedené v článku 17 odstavci 3 byly opatřeny překladem do portugalského nebo francouzštiny.

RAKOUSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 9. září 1986 - or. něm./ angl./fr.

Článek 3 a 9

Rakousko bude v zásadě používat řízení uvedené v článku 9, odstavci 1.b a v článku 11. Použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.a a článku 10 v případech, kdy druhá smluvní strana s použitím řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1.b a článku 11 nesouhlasí a kdy zájem na předání převáží, však není vyloučeno.

Článek 16

Rakousko požaduje, aby bylo informováno o průvozu odsouzené osoby leteckou cestou. V případě, že odsouzená osoba bude rakouským občanem, průvoz nebude povolen.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v němčině, francouzštině či angličtině, musí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

RUMUNSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Rumunska ze dne 23. října 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. října 1997 - or. fr.

Článek 3

Ve smyslu článku 3, odstavce 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje občana vykonávajícího státu (viz článek 3, odstavec 1.a a článek 6, odstavec 1.a) nebo občana státu průvozu (viz článek 16, odstavec 2.a).

Článek 17

Ve smyslu článku 17, odstavce 3 musí být žádosti o předání nebo příslušné doklady opatřeny překladem do rumunštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Sdělení obsažené v dopise stálého zástupce Rumunska ze dne 23. října 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. října 1997 - or. fr.

Článek 25

Stálá mise Rumunska u Rady Evropy

Ve Štrasburku dne 23. října 1997

Velvyslanec

Jak je Vám známo, Rumunsko ratifikační listinu Úmluvy o předávání odsouzených osob (ETS 112), která byla otevřená k podpisu ve Štrasburku dne 21. března 1983, uložilo dne 23. srpna 1996.

Již dříve byl v Úředním věstníku Rumunska publikován Zákon o ratifikaci č. 76 ze dne 12. července 1996 (č. 154 ze dne 19. července).

V příloze naleznete kopii ratifikační listiny ve francouzštině a kopii Zákonu o ratifikaci v rumunštině a francouzštině.

Jak můžete vidět, Zákon o ratifikaci, tak, jak byl publikován, stanoví, že text Úmluvy je doplněn prohlášeními k ustanovením článku 3, odstavce 4 a článku 17, odstavce 3.

Výše uvedená prohlášení však bohužel nebyla, nepochybně z nedbalosti, zmíněna v ratifikační listině, což vysvětluje, proč o nich nebyly smluvní strany Úmluvy informovány a samozřejmě také proč záznam o nich není uveden v „Tabulce podpisů a ratifikací“

S přihlédnutím k výše uvedenému by rumunské orgány uvítaly, kdyby byly co nejdříve smluvní strany o zmíněných prohlášeních uvědomeny. Z výše uvedeného kromě toho vyplývá, že při budoucí spolupráce mezi Rumunskem a ostatními signatářskými zeměmi Úmluvy ve věci předávání odsouzených osob je třeba brát na tato prohlášení zřetel.

ŘECKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 17. prosince 1987 - or. fr.

Článek 3

Řecko prohlašuje, že státní občanství je vymezeno ustanoveními řeckého Zákonu o občanství.

Články 3 a 9

Řecko prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b. Ve výjimečných případech, kdy nebude možné předání odsouzené osoby na území Řecka uskutečnit v souladu s řízením uvedeným v článku 9 odstavec 1.a, je řecké Ministerstvo spravedlnosti oprávněno rozhodnout, zda bude provedeno řízení uvedené v článku 9.1. b.

Řecko prohlašuje, že bude postupovat podle řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b.

Článek 5

Řecko prohlašuje, že může použít rovněž diplomatickou cestu.

Článek 16

Řecko prohlašuje, že požaduje, aby bylo informováno o všech průvozech přes své území.

Článek 17

Řecko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné musí být opatřeny překladem do řečtiny.

SAN MARINO

Prohlášení obsažená v dopisu ministra zahraničních věcí San Marina, předaném generálnímu sekretariátu současně s uložením ratifikační listiny dne 25. června 2004 - or. fr.

Článek 5

Republika San Marino v souladu s čl. 5 odst. 3 Úmluvy prohlašuje, že žádosti o předání mají být adresovány a doručovány:

Segretaria di Stato per gli Affari Esteri
Pallazo Begni
Contrada Omerelli, 31
47890 San Marino
Repubblica di San Marino.

Článek 9

Republika San Marino hodlá vyloučit použití řízení podle čl. 9 odst. 1 písm. a) v případech, kdy San Marino bude vykonávajícím státem. Republika San Marino si vyhrazuje právo použít řízení podle čl. 9 odst. 1 písm. a) ve speciálních případech.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 4 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do italštiny.

SLOVENSKO

Prohlášení obsažená ve verbální notě stálé mise Slovenska ze dne 2. října 1995, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 3. října 1995 - or. angl.

Článek 3

Slovenská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy bude za „státního občana“ podle článku 3, odstavce 1.a považovat rovněž osobu bez státní příslušnosti nebo občana jiného státu, mají-li tyto osoby trvalý pobyt na území Slovenské republiky.

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

Sdělení doručené s dopisem generálního konzula Spojených států amerických ze dne 2. září 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 3. září 1997 - or. angl.

Článek 3

Podle článku 3, odstavce 1 f) Úmluvy o předávání odsouzených osob musí s předáním odsouzené osoby souhlasit odsuzující i vykonávající stát. Pokud jde o Spojené státy americké, u osoby, odsouzené jedním ze států USA za spáchání činu trestného podle právního řádu tohoto státu a vězněné jeho orgány, povolí federální vláda USA předání jedině tehdy, vyjádří-li dříve svůj souhlas příslušné orgány zmíněného státu.

Pravomoc k udělení souhlasu s takovým předáním musí výkonné moci uvedeného státu přiznávat státní právní řád.

Pro potřeby orgánů členských států a dalších smluvních stran Úmluvy přikládám aktuální seznam států USA, které pravomocí k předávání odsouzených osob disponují. Vláda Spojených států se snaží státy v implementaci oprávnění participovat na předávání podle této Úmluvy podporovat.

Jak již ale bylo zmíněno, i v případě států, které uvedenou pravomocí disponují, je k předání každé osoby, která byla odsouzena za porušení státních zákonů, nutný výslov-

ný souhlas příslušných státních orgánů. Tento souhlas nelze ze samotného faktu existence zákonného oprávnění k provádění předání vyvozovat; ve skutečnosti existují i státy, které ačkoliv takovou pravomocí disponují, dávají svůj souhlas k minimálnímu počtu předání, popř. nepovolují předání vůbec. I když federální vláda USA zapojení států do předávání odsouzených osob podle Úmluvy usilovně podporuje, nemůže je k předání osob, odsouzených za porušení jejich vlastních zákonů, nutit.

Federální úřady Spojených států jsou připraveny členským státům a dalším smluvním stranám Úmluvy v navazování styků s příslušnými úřady států USA pomáhat; doporučují přítom kontakty na neformální úrovni navázat ještě před předložením formální žádosti o předání. Signatáři Úmluvy dále mohou kontaktovat úřady států USA přímo s cílem přesvědčit je o případnosti předání konkrétní odsouzené osoby.

Ústředním orgánem USA je Oddělení mezinárodního předávání vězňů, Vykonávací úřad, Trestní divize, Ministerstvo spravedlnosti, Washington, D.C. 20530.

Seznam států:

Alabama, Aljaška, Arizona, Arkansas, Kalifornie, Colorado, Connecticut, Florida, Havaj, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, Nové Mexiko, Severní Dakota, Severní Marianny (teritorium USA), Ohio, Oklahoma, Oregon, Rhode Island, Jižní Karolína, Jižní Dakota, Texas, Utah, Vermont (pouze ve vztahu ke Kanadě), Virginie, Washington a Wyoming.

ŠPANĚLSKO

Prohlášení učiněná při podpisu Úmluvy 10. června 1983 a obnovena při uložení ratifikační listiny 11. března 1985 - or. šp.

Článek 3

Pro účely této Úmluvy Španělsko bude za svého občana považovat každou osobu, které španělský Občanský zákoník tento statut přiznává (Hlava I, nadpis I).

Články 3 a 9

Španělsko ve vztahu k jiným stranám vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b.

Článek 16

Pro účely článku 16 odstavce 7 Španělsko požaduje, aby bylo informováno o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes území Španělska.

Článek 17

Španělsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do španělského jazyka.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Španělska ze dne 5. června 1987, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 9. června 1987 - or. šp.

Článek 5

S odkazem na ustanovení článku 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob mám tu čest Vás informovat, že ústředním orgánem je nadále:

Secretario General Técnico

Ministerio de Justicia
San Bernardo 47
28015 MADRID

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 21. října 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 21. října 1994 - or. angl./fr.

Články 3 a 9

Španělsko prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b v případě, že bude vykonávajícím státem.

ŠVÉDSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 9. ledna 1985 - or. angl.

Článek 3

Švédská vláda prohlašuje, že z její strany bude pojem „státní občan“ pro účely Úmluvy zahrnovat i cizí občany s trvalým pobytem ve vykonávajícím státu.

Článek 9

Švédská vláda prohlašuje, že z její strany bude v případech, uvedených ve zmíněném odstavci, výhradně aplikována přeměna trestu.

Článek 17

Švédská vláda prohlašuje, že žádosti a informace předávané Švédsku, nebudou-li vyhotoveny v dánštině, angličtině, norštině nebo švédštině, musí být přeloženy do švédštiny nebo angličtiny.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 9. června 1985 or. angl - které bylo vzato zpět dopisem Ministera zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 24. listopadu 2000 - or. angl

Článek 5

Švédská vláda prohlašuje, že žádosti a jiná sdělení mají být adresována a doručována Ministerstvu zahraničních věcí.

Námítka k výhradě obsažené ve verbální nótě stálého zástupce Švédska ze dne 21. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátu dne 21. března 2002 - or. angl.

Článek 4

Stálá mise Švédska má tu čest informovat Radu Evropy, že švédská vláda přezkoumala výhradu k článku 4, odstavci 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983, kterou učinila ázerbajdžánská vláda při ratifikaci Úmluvy.

Provádění výše uvedeného článku podléhá obecné výhradě odkazující na vnitrostátní legislativu bez upřesnění jejího obsahu. Výhrada tohoto druhu ke klíčovému ustanovení Úmluvy činí nesrozumitelným, do jaké míry se stát, který ji vznesl, cítí být vázán povinnostmi, které z tohoto ustanovení vyplývají. Výhrada, kterou ázerbajdžánská vláda učinila, proto vyvolává pochybnosti, nakolik Ázerbajdžán hodlá naplňovat předmět a účel Úmluvy.

Je ve společném zájmu států, aby smlouvy, ke kterým se rozhodly přistoupit, byly ve svém předmětu a účelu respektovány všemi smluvními stranami, a aby Státy byly připraveny přijmout jakékoliv legislativní změny potřebné pro naplnění závazků z těchto smluv. V souladu s mezinárodním obyčejovým právem, kodifikovaným Videňskou

úmluvou o smluvním právu, výhrada, která je neslučitelná s předmětem a účelem smlouvy, není přípustná.

Švédská vláda proto nesouhlasí s výhradou, kterou ázerbajdžánská vláda učinila k článku 4, odstavci 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob.

Tato námítka nebrání, aby Úmluva ve vztahu mezi Ázerbajdžánem a Švédskem vstoupila v platnost. Úmluva vstoupí v platnost, aniž by mohl Ázerbajdžán výše uvedeného výhrady využít.

ŠVÝCARSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 1988 - or. fr.

Články 3 a 9

Švýcarsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b ve všech případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 6

Švýcarsko má za to, že ustanovení článku 6 odstavce 2 zakotvuje, že ověřená kopie rozsudku musí být opatřena doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Švýcarsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo italštiny, nebudou-li v jednom z těchto jazyků vypracovány.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 15. ledna 1988 or. fr. - které bylo aktualizováno, pokud se týká označení, dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, zaregistrovaným v generálním sekretariátu dne 29. ledna 2002 - or. fr.

Článek 5

Švýcarsko prohlašuje, že Federální úřad spravedlnosti (Office fédéral de la justice) při Federálním ministerstvu spravedlnosti a policie je podle článku 5 odstavce 3 orgánem příslušným k zasilání a přijímání:

- informací uvedených v článku 4, odstavci 2 až 4;
- žádosti o předání a odpovědi na žádosti, uvedených v článku 2, odstavci 3 a v článku 5, odstavci 4;
- příslušných dokladů uvedených v článku 6;
- informací uvedených v člancích 14 a 15;
- žádosti o průvoz a odpovědi na ně, uvedených v článku 16.

Článek 7

Švýcarsko má za to, že souhlas s předáním se stává neodvolatelným, jakmile Federální úřad spravedlnosti na základě dohody příslušných států rozhodne o předání.

TURECKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 3. září 1987 - or. angl.

Článek 5

Styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude probíhat diplomatickou cestou.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do turečtiny.

Článek 17

Náklady předání ponese buď vykonávající anebo -

v souladu se souvisejícími ustanoveními tureckého právního řádu, jestliže se tak obě strany dohodnou - odsuzující stát.

VELKÁ BRITÁNIE

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 30. dubna 1985, který byl generálnímu sekretariátu předán při uložení ratifikační listiny 30. dubna 1985 - or. angl

Článek 3

Pro účely této Úmluvy ve vztahu k Spojenému království pojem „státní občan“ označuje britského občana nebo jakoukoli osobu, jejíž předání vláda Spojeného království považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba ke Spojenému království má; v souvislosti s územím, na které je působnost Úmluvy rozšířena podle článku 20 odstavec 2 označuje jakoukoliv osobu, která je definována jako občan ve vztahu k danému území při takovém rozšíření.

Články 3 a 9

Spojené království vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b v případech, kdy Spojené království bude vykonávajícím státem.

Článek 17

V případě státu, který k tomuto článku učinil prohlášení, že požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jeho jazyka nebo do jazyka jiného než angličtina, Spojené království na základě vzájemnosti požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady z takových států byly opatřeny překladem do angličtiny.

Článek 20

Spojené království si vyhrazuje právo rozšířit v budoucnu Úmluvu na jakékoli území, za jehož mezinárodní vztahy je vláda Spojeného království odpovědná.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 19. srpna 1986, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 22. srpna 1986 - or. angl.

Článek 3

Prohlašuji v souladu s článkem 3 odstavcem 4, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“, pokud jde Ostrov Man, označuje britského občana nebo jakoukoli osobu, jejíž předání vláda Spojeného království považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Ostrovu Man má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že výše uvedená Úmluva bude rozšířena na Ostrov Man.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 21. ledna 1987, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 23. ledna 1987 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedeně Úmluvy prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s následujícími územími: Anguilla, Britské teritorium v Indickém oceánu, Kajmanské ostrovy, Falklandské ostrovy, Gibraltar, Montserrat, Pitcairn, Henderson, ostrovy Ducei a Oeno, Sv. Helena, závislá území Sv. Heleny a svrchované území základny Akrotiri a Dheke-

ila na ostrově Kypr, označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s tímto územím nebo jakoukoli osobu, jejíž předání na území považuje úředník v dané době vykonávající správu tohoto území za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k území má.

Článek 20

V souladu s článkem 20 uvedené Úmluvy tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost Úmluvy bude rozšířena na území Anguilly, Britského oceánského teritoria, Kajmanských ostrovů, Falklandských ostrovů, Gibraltaru, Montserratu, Pitcairnu, Hendersonu, ostrovů Ducei a Oeno, Sv. Heleny, závislých území Sv. Heleny a svrchované základny oblastí Akrotiri a Dhekeila na ostrově Kypr.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 22. října 1987, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 23. října 1987 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedeně Úmluvy tímto prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s Hongkongem označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s Hongkongem, britským občanem (zámořským) nebo jakoukoli osobu, jejíž předání správa Hongkongu považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Hongkongu má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 výše uvedeně Úmluvy tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost této Úmluvy bude rozšířena na Hongkong.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 31. srpna 1988, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 2. září 1988 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedeně Úmluvy tímto prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s Britskými Panenskými ostrovy označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s Britskými Panenskými ostrovy, britským občanem (zámořským) nebo jakoukoli osobu, jejíž předání považuje úředník v dané době vykonávající správu Britských Panenských ostrovů za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Britským Panenským ostrovům má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost Úmluvy o předávání odsouzených osob bude rozšířena na území Britských Panenských ostrovů.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 19. června 1997, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 19. června 1997 - or. angl.

Článek 20

Ministr pro záležitosti zahraničí a Britského společenství mě pověřil vyjádřením k Úmluvě o předávání odsouzených osob, která byla podepsána ve Štrasburku dne 21. března 1983 a která se nyní vztahuje na území Hongkongu.

Byl jsem pověřen, abych uvedl, že v souladu se Společným prohlášením vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku a vlády Čínské lidové republiky o otázce Hongkongu, podepsaného dne 19. prosince 1984, vláda Spojeného království vrátí Hongkong zpět Čínské lidové republice s účinností od 1. července 1997. Vláda Spojeného království bude až do tohoto dne nadále odpovědná za mezinárodní vztahy Hongkongu. Poté odpovědnost vlády Spojeného království za mezinárodní práva a povinnosti vyplývající z provádění Úmluvy na území Hongkongu zanikne.

Budu Vám vděčný za formální záznam obsahu této nóty a její předložení ostatním smluvním stranám Úmluvy.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 9. září 2002, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 10. září 2002 - or. angl.

Článek 20

Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku si přeje rozšířit ratifikaci na následující území, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědná: Bermudy.